

mænd møde, for Østifterne i København, for de jydsk Stifter i Aarhus, til Foretagelsen af de endelige Valg af Udvalgets Medlemmer. Valget ledes af Stedets Biskop og foretages efter Reglerne for Forholdstalsvalgmaaden, skriftlig og hemmelig ved Stemmesedler, der udleveres af Biskoppen. Biskoppen giver de valgte Meddelelse om det paa dem faldne Valg.

Paa Færøerne foretages Valget i Overensstemmelse med de for Landstingsvalg paa Færøerne gældende Regler.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet træffer Foranstaltning til og meddeler nærmere Regler for Valgenes Foretagelse m. v.

Samtlige Valg gælde for 6 Aar, og hvert sjette Aar foretages nye Valg.

§ 39.

Der tillægges Menighedsraadens Valgmænd samt Udvalgets Medlemmer 10 Kr. i Dagpenge for hver Møde- og Rejsedag samt Godtgørelse for Befordringsudgifter.

Udvalget kan antage lønnet Medhjælp. Alle Udgifter afholdes af Statskassen.

3) Efter Afsnit V. indsættes et nyt Afsnit, saalydende:

„§ 40.

Indtil en Præstelønningslov er vedtagen, udredes der af Statskassen et Beløb af 25,000 Kr. aarlig, hvoraf Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet yder Tilskud dels til Præsteembeder, hvis Nettoindtægt er under 2,400 Kr., og dels til Præster, som i Forhold til deres Tjenestetid have saa ringe Indtægt, at de skønnes at have billigt Krav paa Lønningstillæg.“

De stillede Ændringsforslag sættes først under Forhandling.

Holstein-Holsteinborg: Naar Højres 6 Medlemmer af Udvalget atter her til tredje Behandling have stillet Ændringsforslag til dette Lovforslag, er det et Tegn paa Højres Medgørlighed og Imødekommen, idet der ved Vedtagelse af disse Forslag aabnes en farbar Udvej for sluttelig at faa Lovforslaget i et Fællesudvalg. Dersom denne Udvej fra anden Side ikke benyttes, vil det i hvert Tilfælde ikke med Sandhed kunne siges, at det er Højre, der har gjort sit til at standse Sagen paa dens nuværende Stadium. I øvrigt have de 6 Forslagsstillere søgt gennem de 3 stillede Ændringsforslag at hævde Højres gamle Grundanskuelse vedhørende disse Spørgsmaal, og dette vil atter

sige: at hævde det kirkelige Udvalgs Grundanskuelse, og dette vil jo atter sige at hævde den Hovedopfattelse, der er gjort gældende fra den Repræsentation, som den danske Folkekirke en Gang havde faaet, og som den nu savner.

Det første af Ændringsforslagene angaar § 11 og gaar ud paa at supplere Lovforslagets Valgbarhedserklæring saaledes, at den kommer til at lyde: „Jeg vedkender mig den kristne Tro, hvorpaa jeg er døbt, og lover at udføre det mig betroede Hverv som Medlem af N. N. Menighedsraad i Troskab mod vor danske evangelisk-lutherske Folkekirke, saa at den kan byde gode Vilkaar for den kristne Menigheds Liv og Vækst“. Man har mange Gange kaldt denne Valgbarhedserklæring for en Garanti. Jeg skal ikke hænge mig særlig i dette Udtryk, men vil gerne udtale, at naar man bliver ved at hævde, at man maa have den Form ind i Erklæringen: „Jeg vedkender mig den kristne Tro, hvorpaa jeg er døbt“, er det først og fremmest, fordi det er det Udtryk, som det kirkelige Udvalg har brugt, men jeg kan ogsaa sige, at det er for at faa sund Sans og Mening i det hele. Man bør undgaa det meningsløse og det vrøvlende. Det er jo klart for den sunde Fornuft, at dersom man vil lave en kirkelig Ordning og samtidig stille f. Eks. Kirkens Prædikanter saa frit, at de have baade Lærefrihed og Ritualfrihed, saa er man i Virkeligheden inde paa det meningsløse. Naar man har en kirkelig Ordning, som maa have visse Former og et vist Grundlag at staa paa, men samtidig stiller dens Prædikanter saa frit, at det egentlig siges til dem: I maa prædike efter jeres egen bedste Overbevisning, og I maa forvalte Sakramenterne ogsaa med en vis Frihed, er man inde paa et ganske uholdbart Standpunkt. Nu er det ganske vist ikke det, der foreligger her. Her er ikke Tale om det vigtige Præsteembede, men her er dog Tale om et Hverv indenfor Kirken, nemlig som Menighedsraadsmedlem. Der er i denne Erklæring ikke Tale om, hvad der kræves eller ikke kræves af det enkelte Medlem af Folkekirken, som skal afgive sin Stemme, naar der skal vælges Medlemmer af Menighedsraadet, men her er Tale om dem, som skulle indtage Pladserne som Medlemmer af Menighedsraadet. Og det er da en naturlig, rimelig, og jeg siger, nødvendig Fordring at stille til dem, at de ikke alene love at ville varetage Hvervet hæderligt i Troskab mod den evangelisk-lutherske Folkekirke, men at de ogsaa afgive den